

Zadeva C-737/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

tribunal administratif de Montreuil (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

27. september 2019

Tožeča stranka:

Bank of China Limited

Tožena stranka:

ministre de l'Action et des Comptes publics

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju postopka [...] (ni prevedeno):

[...] (ni prevedeno) družba Bank of China Limited, [...] (ni prevedeno) Splošnemu sodišču predlaga, naj:

1. odloči odpis plačila naknadno obračunanega davka na dodano vrednost, ki ga je morala plačati za obdobje od 1. januarja 2012 do 30. aprila 2014, in ustreznih zamudnih obresti v skupni vrednosti 947.033 EUR ter odredi vračilo zneskov, plačanih na tej podlagi.

[...] (ni prevedeno)

Družba trdi, da:

- je davek na dodano vrednost (DDV), ki je bil zaračunan njeni francoski podružnici za potrebe transakcij, opravljenih na njenem sedežu na Kitajskem, v celoti davčno odbiten na podlagi točke (b), odstavka V člena 271 splošnega davčnega zakonika, saj te „notranje“ transakcije, ker sta podružnica in sedež en pravni subjekt, ne spadajo na področje uporabe DDV. Ta analiza je potrjena s sodbo z dne 24. januarja 2019, Morgan Stanley & Co International (C-165/17,

EU:C:2019:58), ki se mora zanjo uporabiti, ker ima njena podružnica sedež v Franciji.

- sklicevanje na sodbo z dne 12. septembra 2013, Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541), ni upoštevno za določitev njenih pravic do odbitka, ker ta odločba ne izključuje pravice podružnice do odbitka DDV od stroškov, ki se namenijo za njeno pomoč sedežu. Revizijska služba je zavzela stališče, drugačno od te odločbe, s tem ko je zneske, ki jih je podružnica prejela od sedeža, vključila v izračun njene pravice do odbitka;
- [...] (ni prevedeno) [tožbeni razlog na podlagi nacionalnega prava]
- [...] (ni prevedeno) [tožbeni razlog na podlagi člena 49 PDEU]
- [...] (ni prevedeno) [tožbeni razlog na podlagi davčne konvencije med Francijo in Kitajsko]

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [potek postopka in besedila, na katera se nanaša, med drugim Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1)].

Ob upoštevanju naslednjega:

1. V pariški podružnici družbe Bank of China Limited, ki je družba kitajskega prava, je bila opravljena revizija računovodskih izrazov, ob koncu katere ji je uprava naložila plačilo naknadno obračunanega davka na dodano vrednost za obdobje med 1. januarjem 2012 in 30. aprilom 2014. Revizijska služba je izpodbijala odbitek vstopnega DDV od izdatkov, ki jih je podružnica imela za izvajanje posojil za svoj kitajski sedež in druge podružnice na podlagi členov 256, 259 in 271 splošnega davčnega zakonika ter členov 205 in 206 Priloge II k temu zakoniku. Družba je bila k plačilu naknadno obračunanega davka pozvana z obvestilom o izterjavi z dne 29. februarja 2016. Uprava je z odločbo z dne 28. februarja 2017 pritožbo družbe, vloženo 22. decembra 2016, zavrnila.

Obseg spora:

2. [...] (ni prevedeno) Znesek davka, vključno z zamudnimi obrestmi, znaša 901.394 EUR [...] (ni prevedeno).

Predlogi za odpis plačila

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

Drugi tožbeni razlogi:

6. Člen 168 Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 določa: „Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčenih transakcij, ima

davčni zavezanec v državi članici, v kateri opravlja te transakcije, pravico, da odbije od zneska DDV, ki ga je dolžan plačati, naslednje zneske: (a) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal v tej državi članici za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo opravil drug davčni zavezanec; [...]". Člen (169) te direktive določa: „Razen odbitka iz člena 168 ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV iz omenjenega člena, če se blago in storitve uporabljajo za namene: (a) transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega pododstavka člena 9(1), opravljene zunaj države članice, v kateri je davek dolgovan ali plačan, v zvezi s katerimi bi imel pravico do odbitka DDV, če bi bile opravljene v tej državi članici; [...] (e) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami (a) do (f) člena 135(1), če ima prejemnik sedež zunaj Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz iz Skupnosti.“

7. Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 24. januarja 2019, *Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58)*, na eni strani razsodilo, da: „[č]len 17(2), (3) in (5) in člen 19(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost ter člene 168, 169 in od 173 do 175 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je treba glede izdatkov, ki jih ima podružnica, registrirana v neki državi članici, in ki so izključno namenjeni hkrati za opravljanje transakcij, ki so predmet davka na dodano vrednost, ter transakcij, ki so tega davka oproščene in ki jih opravi sedež te podružnice, ki je v drugi državi članici, uporabiti odbitni delež, ki izhaja iz ulomka, katerega imenovalc tvori promet, brez davka na dodano vrednost, ki ga sestavljajo samo te transakcije, in katerega števec tvorijo obdavčene transakcije, ki naj bi dale tudi pravico do odbitka, če so bile opravljene v državi članici registracije navedene podružnice, tudi če ta pravica do odbitka izhaja iz izbire, ki jo je opravila ta podružnica in ki je pomenila obdavčitev z davkom na dodano vrednost transakcij, ki so opravljene v tej državi.“ Sodišče je na drugi strani razsodilo, da „je treba člen 17(2), (3) in (5) in člen 19(1) Šeste direktive 77/388 ter člene 168, 169 in od 173 do 175 Direktive 2006/112 razlagati tako, da je treba za določitev odbitnega deleža, ki se uporabi za splošne stroške podružnice, registrirane v neki državi članici, ki prispevajo hkrati k opravljanju transakcij, ki jih ta podružnica opravlja v tej državi, in transakcij, ki jih opravlja njen sedež, ki je v drugi državi članici, v imenovalcu ulomka, ki predstavlja ta odbitni delež, upoštevati transakcije, ki sta jih opravila tako navedena podružnica kot ta sedež, pri čemer morajo biti v števcu navedenega odlomka poleg obdavčenih transakcij, ki jih je opravila ista podružnica, samo obdavčene transakcije, ki jih je opravil navedeni sedež in ki naj bi dale tudi pravico do odbitka, če so bile opravljene v državi registracije zadevne podružnice.“

8. Prvič, [...] (ni prevedeno), družba Bank of China Limited meni, [...] (ni prevedeno), da se ta primer uporablja za njen položaj. [...] (ni prevedeno) uprava meni, da pravila, ki jih je izoblikovalo Sodišče, ne omogočajo odbitka davka na dodano vrednost, ki ga zahteva podružnica v državi članici Unije in ki se nanaša na stroške, ki jih je imela v tej državi pri opravljanju transakcij s strani njenega

sedeža v državi, ki ni članica Unije, v tem primeru na Kitajskem. Iz te sodbe ne izhaja, da je Sodišče, ki mu v zvezi s tem ni bilo postavljeno vprašanje, želelo urediti razmerja med podružnico s sedežem v državi članici in sedežem v tretji državi. To vprašanje pomeni resno težavo zlasti ob upoštevanju razlike med instrumenti za upravno sodelovanje med državami članicami ter med tistimi med državami članicami in tretjimi državami ter načela nevtralnosti. Zato je treba ugotoviti, ali se rešitve iz sodbe z dne 24. januarja 2019, Morgan Stanley/Komisija (C-165/17, EU:C:2019:58), na katere je bilo opozorjeno v prejšnji točki, uporabljajo, če na eni strani podružnica v državi članici opravlja dejavnosti, ki so predmet davka na dodano vrednost, in na drugi strani, storitve za svoj sedež in za podružnice s sedežem v tretji državi.

9. Drugič, [...] (ni prevedeno), stranki se strinjata, da tvorita podružnica in sedež en sam pravni subjekt. Če podružnica, ki ima sedež v državi članici, zahteva pravico do odbitka, ki temelji na njenih izdatkih za opravljanje storitev za njen sedež v tretji državi, to je za izvoz finančnih in bančnih storitev, se je treba vprašati, ali lahko davčni zavezanec odbije davek na dodano vrednost na podlagi člena 169(a) ali na podlagi točke (c) tega člena.

10. Tretjič, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in če podružnica lahko zahteva odbitek na podlagi člena 169(a), je treba ugotoviti, pod kakšnimi pogoji je mogoče bančne transakcije, ki jih je opravil sedež, ki je v tretji državi, šteti za okoliščine, ki dajejo pravico do odbitka, če so bile opravljene v državi članici, v kateri so nastali stroški, od katerih se obračuna davek na dodano vrednost. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in če podružnica lahko zahteva odbitek na podlagi člena 169(c), je treba ugotoviti, pod kakšnimi pogoji se lahko za naročnika šteje, da ima sedež zunaj Evropske unije, če je podružnica v Evropski uniji in tvori s sedežem en sam pravni subjekt.

11. Ta vprašanja povzročajo resne težave pri razlagi, zato jih je treba predložiti Sodišču Evropske unije, preden se odloči o tožbi družbe Bank of China Limited.

JE ODLOČILO:

[...] (ni prevedeno) Odločanje o tožbi, ki jo je vložila družba Bank of China Limited, se prekine, dokler Sodišče Evropske unije ne odgovori na naslednja vprašanja:

1. Ali se rešitve iz sodbe z dne 24. januarja 2019, Morgan Stanley & Co International plc proti Ministre de l'Économie et des Finances, C-165/17, uporabljajo, če podružnica v državi članici na eni strani opravlja dejavnosti, ki so predmet DDV, in na drugi strani, storitve za svoj sedež in za podružnice s sedežem v tretji državi?

2. Ali lahko davčni zavezanec odbije davek na dodano vrednost na podlagi člena 169(a) ali točke (c) tega člena, če podružnica, ki ima sedež v državi članici, zahteva pravico do odbitka, ki temelji na njenih izdatkih za opravljanje storitev za njen sedež v tretji državi, to je za izvoz finančnih in bančnih storitev.

3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in če podružnica lahko zahteva odbitek na podlagi člena 169(a), pod kakšnim pogojem je mogoče bančne transakcije, ki jih je opravil sedež, ki je v tretji državi, šteti za okoljščine, ki dajejo pravico do odbitka, če so bile opravljene v državi članici, v kateri so nastali stroški, od katerih se obračuna davek na dodano vrednost. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in če podružnica lahko zahteva odbitek na podlagi člena 169(c), pod kakšnimi pogoji se lahko za naročnika šteje, da ima sedež zunaj Evropske unije, če je podružnica v Evropski uniji in tvori s sedežem en sam pravni subjekt?

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) [Podpisi]

DELOVNI DOKUMENT